

POLSKIE TOWARZYSTWO TURYSTYCZNO-KRAJOZNAWCZE

Komisja Krajoznawcza Zarządu Głównego

Podkomisja
Kolekcjonerstwa Krajoznawczego

BIULETYN NR 7

2017 r.

Koleżanki i Koledzy

W imieniu Podkomisji Kolekcjonerstwa Krajoznawczego KK ZG PTTK serdecznie zapraszam do współpracy w zakresie kolekcjonerstwa krajoznawczego, a szczególnie do publikowania na łamach Biuletynu ciekawostek kolekcjonerskich, informacji z Waszej działalności jak również ogłoszeń dot. zbycia lub wymiany walorów krajoznawczych.

Ponadto zachęcam do wystawiania swoich kolekcji i zdobywania krajoznawczych odznak kolekcjonerskich.

Na okładce:

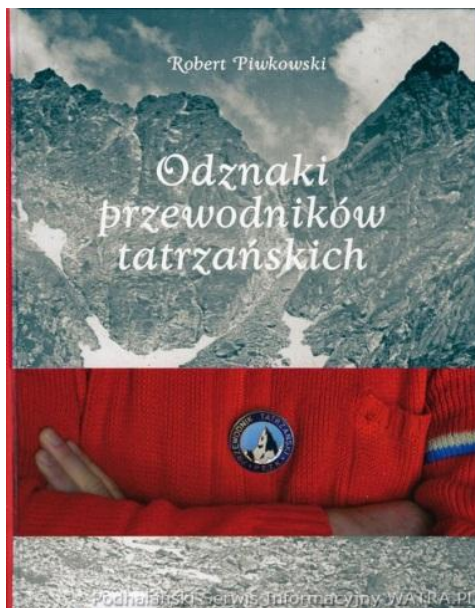
1. Pierwsza odznaka przewodników tatrzańskich, Muzeum Tatrzańskie
2. Pierwsza odznaka przewodników tatrzańskich, wersja późniejsza z wygrawerowanymi liczbami oznaczającymi klasę i numer książeczki przewodnickiej, zbiory Janusza Konieczniaka.

Opracowanie i układ graficzny
Wojciech Kowalski

Nowości wydawnicze

W marcu 2017 r. ukazał się wspaniały album Roberta Piwkowskiego: „Odznaki przewodników tatrzańskich”. Autor w opracowaniu tym dokonał uporządkowania wiedzy na temat wydanych do 2016 r. emblematów przewodników tatrzańskich. Zaprezentował „blachy” urzędowe- funkcyjne (noszone przez przewodników), środowiskowe (poszczególnych kół i stowarzyszeń) oraz jubileuszowe. Pokazał odmiany odznak, ich modyfikacje oraz medale wybijane dla zasłużonych i honorowych członków poszczególnych kół przewodnickich.

Z publikacji dowiadujemy się, że w tym roku mija 130 lat od czasu, kiedy przewodnicy tatrzańscy zaczęli nosić odznaki przewodnickie. Najstarsza z nich znajduje się w Muzeum Tatrzańskim. Została ona wręczona pierwszym zrzeszonym przewodnikom w Towarzystwie Tatrzańskim w 1887 r., czyli 12 lat po powstaniu zorganizowanego przewodnictwa tatrzańskiego po polskiej stronie Tatr.

Robert Piwkowski- geolog, przewodnik tatrzański, bibliofil i kolekcjoner pamiątek tatrzańskich, prezes Koła Przewodników Tatrzańskich w Katowicach i członek Zarządu Centrum Przewodnictwa Tatrzańskiego.

Historia Górskiej Odznaki Turystycznej (GOT)

Pierwszą polską odznaką turystyczną była Górską Odznaką Polskiego Związku Narciarskiego (PZN) ustanowiona w 1932 r., jako wyróżnienie dla uprawiających turystykę narciarską w górach. Została ona zaakceptowana przez członków Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego (PTT) gdyż wielu z nich uprawiało turystykę górską również w zimie, a ponadto wielu z nich było jednocześnie działaczami PZN. Była ona zaprzeczeniem ustanowionej w 1930 r. Państwowej Odznaki Sportowej (POS) z inicjatywy Urzędu Wychowania Fizycznego i Przynależenia Obronnego w celu zachęcenia do podniesienia sprawności fizycznej i zdolności obronnej społeczeństwa. POS była sprzeczna z etosem turystyki górskiej, dla którego najważniejsze były doznania estetyczne oraz poznawcze (krajoznawcze).

Z czasem w PTT zaczęły wyłaniać się inicjatywy ustanowienia własnej odznaki: w 1934 r. Oddział PTT Beskid Śląski w Cieszynie, a rok później Oddział PTT w Stanisławowie zgłosił projekt „Odznaki Huculszczyzny PTT”. Punktem wyjściowym historii GOT było wystąpienie dr Ludwika Górskiego wskazujące na potrzebę ustanowienia turystycznej odznaki górskiej PTT. Powołano komisję, która miała na celu opracowanie zasad letniej odznaki górskiej PTT. Ostatecznie komisja postanowiła pominąć w nazwie odznaki słowo „letnia” i przyjąć nazwę „Odznaka Górską PTT”.

Polski Związek Narciarski uznał, że powołanie odznaki przez PTT jest zagrożeniem dla jego własnej Górskiej Odznaki PZN. Zastrzeżenia te spowodowały, że na posiedzeniu ZG PTT w Stanisławowie w dniu 22.06.1935 r. przyjęto nową nazwę odznaki „Górską Odznaką Turystyczną PTT” zaproponowaną przez prezesa Towarzystwa - Stanisława Osieckiego. W dniu następnym walny zjazd obradujący w Stanisławowie zaakceptował powyższe ustalenia stosowną uchwałą i dzień ten uznaje się za datę ustanowienia tej odznaki. Autorem projektu graficznego odznaki jest inż. Stefan Osiecki, architekt i taternik, syn Stanisława.

W grudniu 1950 r. doszło do połączenia PTT i PTK (najważniejszych towarzystw działających w Polsce na polu krajoznawczym i turystycznym) w jedno stowarzyszenie- PTTK. Sprawy odznaki przejęła Komisja Turystyki Górskiej ZG PTTK. Spowodowało to zmiany w jej wyglądzie. Projekt nowej odznaki wykonał krakowski plastyk- Zdzisław Czaczko. Odznaka Mała GOT zmieniła się niewiele,

w miejscu PTT ustawiono PTTK i zmniejszono jej wielkość. Odznaka duża GOT został całkowicie przeprojektowana.

W 1957 r. KTG wprowadziła popularną GOT wg projektu Grażyny Nowosińskiej- Ryn oraz dużą brązową Odznakę.

Górska Odznaka Turystyczna (GOT) traktowana jest w PTTK, jako symbol idei PTT świadczący o tradycji i ciągłości turystyki górskiej.

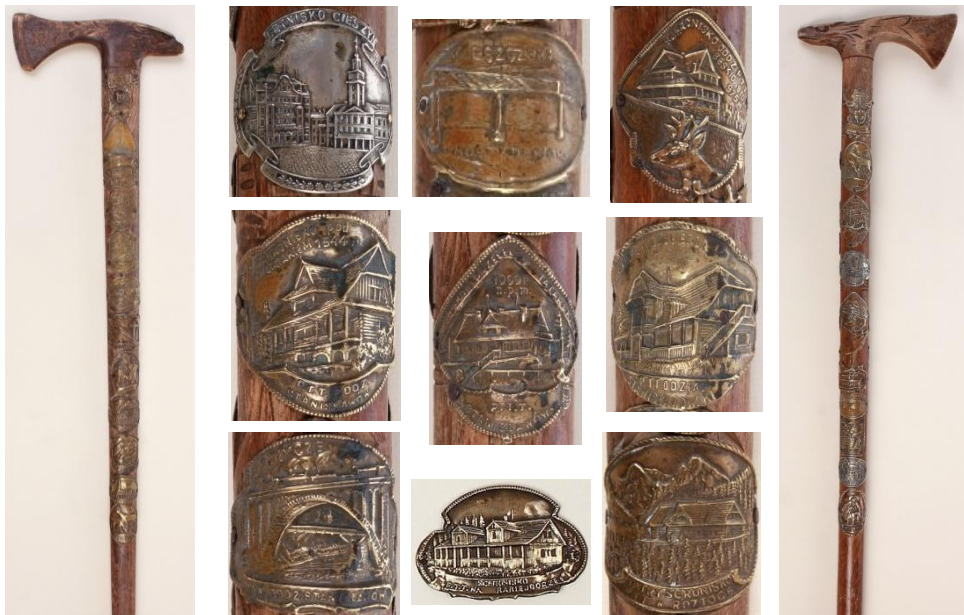
Małe (u góry) i duże (u dołu) odznaki GOT obowiązujące za czasów Towarzystwa Tatrzańskiego.

Laski turystyczne

Niekiedy na targach kolekcjonerskich spotyka się drewniane laski, które służyły turystom wędrującym po górach. Na laskach tych często nabijano blaszki (stąd nazwa nabitki), które stanowiły pamiątkę dokumentującą i przypominającą wędrowki. Nabitki przedstawiały najczęściej obiekty, szczyty górskie, herby miast oraz schroniska górskie, które można było spotkać na szlaku. Były one popularne szczególnie w latach trzydziestych XX w. Później zaczęto produkować odznaki „na śrubkę”.

Wśród pokazanych nabitek szczególnie cenne są nabitki przedstawiające obiekty, głównie schroniska znajdujące się na kresadawnych terenach polskich należące do Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego: schronisko im. W. Pola w Roztoce, schronisko na Stożku-Oddz. PTT Beskid w Cieszynie, a także należące do Oddziału PTT w Stanisławowie- schronisko pod Chomiakiem, schronisko na Przełęczy Tatarskiej, schronisko pod Howerłą (na Zaroślaku), schronisko PTT na Babiej Górze oraz inne z Jaremcza i Zaleszczyk.

W związku z brakiem dostatecznej informacji na temat nabitek, będę wdzięczny wszystkim czytelnikom, którzy uzupełnią moją wiedzę i ewentualnie wskażą odpowiednią literaturę.

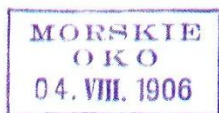

Stemple pamiątkowe schronisk

Pod koniec lat dziewięćdziesiątych XIX w. pocztówka osiągnęła szczyt swojego rozwoju i przyczyniła się w dużym stopniu do popularyzacji polskich gór i schronisk. Zaczęto wtedy stosować pieczętki także w schroniskach. Początkowo były one ubogie pod względem graficznym, zawierały napis i niekiedy datę.

Najstarszy stempel schroniska pochodzi z dnia otwarcia obiektu Beskidenverein na Kamienickiej Płycie (Szyndzielnia) z 1897 r. natomiast w Tatrach pierwszą pieczętkę wprowadzono w 1906 r. w schronisku nad Morskim Okiem.

Schronisko
Oddz. Lw. Polsk Tow Tatrzańskie
w JALI (Gorgany).

POLSKIE TOWARZYSTWO TATRZAŃSKIE
ODDZIAŁ W STANISZAWOWIE
SCHRONISKO POD CHOMIAKIEM
im. Dra Mieczysława Orłowicza (1350 m.)

Pokazane pieczętki schronisk pochodzą z opracowania Ryszarda Bogdziewicza z Lublina „Schroniska Górskie- od Beskidu Śląskiego do Czarnohory w latach 1874-1945”. To wspaniałe opracowanie obejmuje obiekty turystyczne istniejące w granicach Polski z 1939 r. Jest także pierwszą próbą uwzględnienia wszystkich pasm górskich. Autor bazował głównie na materiałach źródłowych, w mniejszym stopniu na wcześniejszych opracowaniach, a w materiałach ilustracyjnych wykorzystał pocztówki i fotografie.

50 lat na ojczystych szlakach z PTTK

Stanisław Maciej Gębski urodził się w Górach Świętokrzyskich w 1949 r., czyli jest „małym górale”, bo z małych, ale starych gór. Do Szkoły Ćwiczeń uczęszczał w Bliżynie, a następnie do II Liceum Ogólnokształcącego im. Adama Mickiewicza w Skarżysku Kamiennej. To właśnie tutaj zaczęła się jego przygoda z PTTK trwająca do dziś. W 1966 r. zapisał się do PTTK w miejscowym Oddziale. Pierwsze wędrowki górskie po większych górach rozpoczął w 1968 r. w Bieszczadach, jako uczestnik II Ogólnopolskiego Wiosennego Rajdu Studenckiego organizowanego przez Oddział Międzyuczelniany PTTK w Lublinie, gdzie rok wcześniej rozpoczął studia geograficzne na Wydziale Biologii i Nauki o Ziemi na UMCS.

Na wiele lat Bieszczady i Lubelszczyzna (Roztocze i przede wszystkim okolice Kazimierza Dolnego) stały się kolebką jego najbliższych i dalszych wędrowek. Już w 1970 r. zaczął działać w strukturach PTTK Oddziału Międzyuczelnianego prowadząc trasy rajdów bądź obozy wędrowne. Dzięki temu kończąc studia był już organizatorem turystyki w środowisku akademickim, przodownikiem turystyki pieszej, przodownikiem GOT, członkiem Akademickiego Klubu Turystycznego z ramienia, którego był Studenckim Przewodnikiem po Beskidach, pilotem wycieczek krajowych i Strażnikiem Ochrony Przyrody.

W 1972 r. po raz pierwszy zorganizował wyjazd zagraniczny (pociągiem i autostopem) do Bułgarii przez Rumunię, a powrót przez Węgry. Do tej pory oglądał zagranicę tylko z wagonu zamkniętego i pilnowanego przez służby radzieckie wracając z rajdów bieszczadzkich przez nasze dawne ziemie będące we władaniu ZSRR.

Dalsze związki z PTTK zostały wzmocnione podczas pobytu w latach 1973 -1978 na Warmii i Mazurach poprzez pracę zawodową w Zarządzie Okręgu PTTK i Okręgowym Zespole Gospodarki Turystycznej PTTK oraz pracy społecznej przede wszystkim w Okręgowej Komisji Turystyki Pieszej, Górskiej, Kajakowej i Kolarskiej. Z Olsztyna niestety już było dużo dalej w ukochane góry, ale wówczas zainteresował się kajakami. Wtedy zdobył uprawnienia przodownika turystyki kajakowej i instruktora krajoznawstwa regionu. W 1976 r. udało mu się otrzymać paszport i zorganizować „2-osobowy” pierwszy wyjazd na Zachód (do Włoch przez Czechosłowację i Austrię). W 1978 r. zaczął się jego ostatni trwający do dziś okres działalności w PTTK w strukturach Oddziału PTTK w Sopocie i Zarządu Wojewódzkiego

w Gdańsku. Potem jak wszyscy pamiętamy powstała „Solidarność” i stłumienie jej przez stan wojenny, ale PTTK przetrwało. Były problemy z wyjazdem za granicę, ale i na to były sposoby. Żeby otrzymać paszport trzeba było mieć oficjalną organizację, która mogła wystąpić o jego wydanie. Dlatego też Kolega w 1984 r. powołał do życia działający do dziś Klub Turystyki Kwalifikowanej „Ostańce” Oddziału PTTK w Sopocie, którego przez wiele lat był prezesem a od 2013 r. jest Prezesem Honorowym. W 1987 r. powołał Komisję Trampingową efektem, której jest zorganizowanie do tej pory 39 wypraw krajoznawczych na wszystkie kontynenty łącznie z Antarktydą w czasie, których uczestnicy zwiedzili 126 krajów. Klub pełni też funkcję Oddziałowej Komisji Krajoznawczej prowadząc działalność popularyzacyjną poprzez prelekcje i poradnictwo krajoznawcze w oparciu o Jego prywatny liczący około 4000 pozycji księgozbiór.

Kolega działał też na szczeblu Zarządu Wojewódzkiego (potem w Pomorskim Porozumieniu Oddziałów PTTK) w Komisji Turystyki Kajakowej Ziemi Gdańskiej, Komisji Krajoznawczej, Pomorskim Kolegium Instruktorów Krajoznawstwa i Komisji Historii i Tradycji PTTK. Efektem działalności na przestrzeni już ponad 50 lat było zorganizowanie ponad 250 wycieczek przede wszystkim imprez turystyki kwalifikowanej i wycieczek krajoznawczych, zwłaszcza w ramach KTK „Ostańce”, który już działa 33 rok i podczas których zawsze pamiętano o propagowaniu i zdobywaniu przy okazji odznak turystyki kwalifikowanej i krajoznawczych.

Kolega przez wiele lat zdobył kilkaset odznak turystyki kwalifikowanej i odznak krajoznawczych, których uwieńczeniem było zdobycie w 2013r. Odznaki Krajoznawczej Polski z szafirem. Za posiadane zbiory krajoznawczo – kolekcjonerskie Kolega zdobył nie tylko stopień Chomika, ale i Odznakę Kolekcjonera Krajoznawcy w stopniu złotym. W tym roku postanowił uczestniczyć w CZAK-u w swoich „górach domowych”, czyli w Górach Świętokrzyskich w Końskich - Sielpi, dał się namówić, aby zaprezentować swoją kolekcję odznak turystycznych, które zdobył w ciągu 50 lat wędrując PTTK (pierwsze odznaki miał zweryfikowane w grudniu 1968 r.- brązową popularną OTP i brązowa GOT.) Kolekcja o tyle jest cenna i nietypowa, (liczy prawie 300 odznak), że są to odznaki zweryfikowane. Obejmuje nie tylko odznaki PTTK, ale również odznaki innych organizacji. Ponadto są także z imprez turystycznych, w których Staszek brał udział (kolekcja z nielicznymi wyjątkami nie obejmuje odznak z imprez, na których były plastikowe oznaki). Przedstawia również wszystkie proporczyki (w skali 1: 2) rewers i awers z imprez turystyki kwalifikowanej organizowanych przez KTK „Ostańce”

Magiczna moc pieczętek

„Potwierdzeniem pobytu, przebytej trasy bądź zwiedzanego obiektu, jest pieczętka miejscowości, obiektu, instytucji”. Takim akapitem opatrzony jest każdy regulamin zdobywania odznak. Nic, więc dziwnego, że owe pieczętki stały się swego rodzaju fetyszem, czymś na miarę zdobywcy. Można się zżymać, gdy oblegający pulpit z pieczętką tłumek rozprasza uwagę pozostałych uczestników imprezy podczas narracji przewodnika, można dywagować, czy oby pogoń za pieczętkami nie przysłała idei zdobywania odznak, tego pędu jednak nic nie powstrzyma. Czy ktoś tego chce czy nie, zbieranie pieczętek stało się trwałym, nieodłącznym elementem każdej niemal imprezy turystycznej. Mania zbieractwa, w dobrym tego słowo znaczeniu, jest takim samym hobby jak każde inne. Większość traktuje to, jako wymóg regulaminowy przy zdobywaniu kolejnych stopni odznak, ale też niemała część hobbystów zbiera je do specjalnych albumów, tak jak filateliści znaczki czy numizmatycy monety. Wówczas, żyją one własnym odrębnym życiem. Przy czym dla potwierdzenia pobytu do odznak wystarczy pieczętka tekstowa, ale dla kolekcjonerów liczy się tylko pieczętka z grafiką, tym cenniejsza im ciekawsza artystycznie.

Niezbyt odległe to czasy, gdy pieczętkę no mniejszych, regionalnych imprezach wykonywano ad hoc, przez wycięcia w zwykłej gumce technicznej (patrz: Rajd Kartofelek). Najstarszą metodą pozyskiwania pieczętek i stosowaną do dziś jest jej odcisk w tuszu. Wyróżnikiem tej metody jest jednobarwność traktowana jako wada.

Oprócz tradycyjnego sposobu powiadamiania o imprezach i przysyłania nań zgłoszeń, czyli drogą pocztową, coraz szerzej, jako swoisty signum temporis, wykorzystywany jest Internet. Wiadomość dociera szybciej, taniej i bezpieczniej. Zalety te odnoszą się również do sposobu uiszczania opłat za udział w imprezach. Rzecz znamienna, z Internetu można też pozyskiwać pieczętki, i to jakie pieczętki.

Zaprojektowane i wykonane komputerowym programem graficznym (tak jak logo CZAKu w Krakowie i Złotu Piechurów w Jaworze), są jakby wyższym stopniem wtajemniczenia. Ich zaletą jest wielobarwność i precyzja w dopracowaniu najdrobniejszych szczegółów, wadą zaś, z punktu widzenia kolekcjonerów, ograniczona dostępność. Internet w turystyce pokazuje jak szybko dokonuje się postęp i w dziedzinie nas dotyczącej. Korzystajmy więc z jego dobrodziejstw.

Do organizatorów imprez kieruję prośbę, aby publikując w Internecie regulaminy i karty zgłoszeń, ich loga, z myślą o kolekcjonerach, zapisywane były w formacie JPG - „do pobrania”, a nie 'tylko do odczytu”.

Wcale pokazną liczbę tej najnowocześniejszej formy kolekcjonowania pieczętek znaleźć można na stronach internetowych. Są tam zbiory hobbystów z pieczętkami tradycyjnymi, zeskanowane i przeniesione do komputera. Zbiory, choć ciekawe, z przyczyn technicznych nie zawsze wiernie odwzorowywane. Np. na skanie pieczętki z zeszytu w kratkę widoczna jest też niestety, jako zbędne tło, kratka. Wniosek stąd jeden, najcenniejszymi, najciekawszymi są i pozostaną pieczętki wirtualne, komputerowe.

Kolekcjonerzy znaczków z imprez, plaketek, odznak i innych trofeów turystycznych, często prezentują swoje zbiory podczas rajdów i zlotów. Niestety rzadziej pojawiają się tam zbiory EX LIBRISÓW o tematyce turystycznej. A przecież pieczętki z EX LIBRISEM mieszczą się w tej samej konwencji, co pieczętki imprezowe, muzealne, kościelne itp., są one jakby egzemplifikacją osoby kolekcjonera. Ich motywem przewodnim jest szeroko rozumiana turystyka.

Od kilku lat w programach wielu imprez turystycznych obecne są pokazy multimedialne. Znakomitym przykładem tego jest Oddział PTTK w Jaworze, podczas organizacji 52 Ogólnopolskiego Zlotu Przodowników Turystyki Pieszej. Jednakże najdoskonalszym miejscem do prezentacji zeskanowanych pieczętek tradycyjnych, oraz tych wykonanych komputerowo i via laptop przeniesionych na duży ekran, jest CZAK.

Postuluję, aby te miniaturowe dzieła sztuki, jakimi są pieczętki z elementami grafiki, znalazły swoje miejsce w programach przyszłych, corocznych, ogólnopolskich spotkań krajoznawców. Tam też proponuje organizowanie konkursów na najpiękniejszą pieczętkę spośród zgłoszonych przez uczestników. Można w tym wyodrębnić grupy tematyczne, np. przyrodnicze, industrialne, etnograficzne, muzealne, kulturowe, sakralne, itp.

Bogumił R. Korzeniewski

Historia „blachami” pisana

We wrześniu 2016 r. w ramach Ogólnopolskich Obchodów Światowego Dnia Turystyki w Przemysłu zorganizowano wystawę z kolekcji Janusza Motyki „Przemysł w odznakach rajdowych w 80-cio lecie przemyskiego Oddziału PTTK”. Wystawę otworzył podsekretarz Stanu Ministerstwa Sportu i Turystyki – Dawid Lasek.

Ziemia Przemyska może poszczycić się bogatymi tradycjami w działalności turystycznej, której początki sięgają Towarzystwa Tatrzańskiego. W Przemysłu od 1878 r. działało Towarzystwo Łyżwiarские i Łódziowe – jedna z najstarszych organizacji turystyczno-sportowych. Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół” zajmujące się także turystyką miało dużą grupę zwolenników w tym mieście. Powstałe w 1907 r. we Lwowie. Karpackie Towarzystwo Narciarzy miało swój oddział w Przemysłu, który w 1923 r. rozpoczął działalność, jako Przemyskie Towarzystwo Narciarzy. Dużą aktywność przejawiały także Koła Krajoznawcze Młodzieży Szkolnej.

Prezentowane na wystawie odznaki organizacyjne towarzystw turystycznych z XIX wieku (jak TT, PTT, PTK, PTN) są dowodem, jak głęboko sięgają korzenie przemyskiej turystyki. Bardzo bogaty jest także dorobek przemyskiego Oddziału PTTK im. Dr. Mieczysława Orłowicza w zakresie organizacji imprez turystycznych i wydawania metalowych znaczków. Zawierają one wiele informacji o walorach krajoznawczych, historii i pięknie Ziemi Przemyskiej.

Na wystawie zobaczyć można było przede wszystkim oznaki Oddziału PTTK w Przemysłu (rajdy, zloty), oznaki z kolejnych jubileuszy oraz inne pamiątki jak dyplomy uczestnictwa. Szczególnie miejsce zajmowały eksponaty – odznaki organizacji związanych z turystyką działających w Przemysłu w XIX i I połowie XX wieku.

Ekspozycja na wystawie oznaki i odznaki są częścią zbioru kol. Janusza Motyki, przemyskiego krajoznawcy-kolekcjonera a także członka Podkomisji Kolekcjonerstwa Krajoznawczego KK ZG PTTK.

Człowiek z pasją.

Kol. Ryszard Zwierzyna z Lubawki jest znaną postacią w kręgu kolekcjonerów spod znaku PTTK. Z turystyką związany jest od 1981 r. aktywnie uczestniczy w działalności Zarządu Oddziału PTTK w Kamiennej Górze pełniąc wiele funkcji. Jest posiadaczem bardzo dużego zbioru odznak i oznak turystyczno-krajobrazowych i dlatego zwróciłem się z prośbą, aby coś powiedział o swojej bogatej kolekcji.

R.Z.

Zbieraniem odznak zajmuję się od podstawówki, początkowo były to odznaki z rajdów, w których brałem udział, później starałem się zebrać komplet odznak z danej imprezy, a że „apetyt rośnie w miarę jedzenia” ciągle poszerzałem swoje zainteresowania o kolejne tematy, osiągając w chwili obecnej zbiór oscylujący w granicach 20 000 egzemplarzy. Odznaki mam przypinane na formatkach A4 według następujących grup:

- odznaki organizacyjne (oddziały, komisje, kluby, koła i ich lecia) z podziałem na województwa- około 1300 szt.
- odznaki służbowe (blachy przewodnickie, odznaki przewodnickie klubów, kół i ich jubileuszów) prawie 800 szt. i odznaki z imprez przewodnickich około 160 szt.
- odznaki funkcyjne (instruktorzy, przodownicy, organizatorzy PTTK) oraz imprezy kadrowe około 600 szt.
- odznaki regulaminowe (regionalne i turystyki kwalifikowanej) około 1 900 szt.
- odznaki honorowe i wyróżnienia w PTTK- 100szt
- oznaki z imprez studenckich- około 800 szt.
- pozostałe to oznaki z imprez z podziałem na poszczególne województwa, oddziały, a w niektórych przypadkach nawet koła lub kluby będące organizatorami.

W.K.

Chociaż dużą część Twojego zbioru widziałem, to jestem pod dużym wrażeniem. Skąd posiadasz wiedzę na temat brakujących pozycji w Twojej kolekcji.

R.Z.

I tu zaczyna się problem. Odczuwam brak informacji i fachowej literatury. Pozostaje w zasadzie tylko internet. „Odznaki Krajoznawcze...” Zbyszka Lewandowskiego, „Koła Kluby i Oddziały Przewodnickie” ... czy też najnowsza pozycja Roberta Piwowskiego „Odznaki przewodników

tatrzańskich” to są światełka w tunelu dla kolekcjonerów. Dlatego bardzo mi się podoba propozycja Janusza Motyki z Przemyśla w Biuletynie nr 4 - „Wirtualne Muzeum”. Proponuję, aby Komisja Krajoznawcza ZG ułatwiła kolekcjonerom zaprezentowanie swoich zbiorów na takim forum. Przeglądając fora ZG zauważyłem, że w zasadzie żadna z komisji nie posiada pełnej dokumentacji oznak organizowanych imprez. Lata lecą, coraz więcej ówczesnych organizatorów odchodzi, coraz trudniej o potwierdzenie jakiejś informacji.

W.K.

Trudno nie przyznać Ci racji. A co Ty robisz w tym kierunku?

R.Z.

Mając kontakt z wieloma kolekcjonerami z Polski staram się zarchiwizować niektóre centralne imprezy np. oznaki z Ogólnopolskiego Rajdu Przewodników, czy też OWRP i CZAK-i. Staram się też popularyzować kolekcjonerstwo poprzez organizowanie wystaw. I tak tematycznie prezentowałem swoje zbiory na imprezach turystycznych takich jak: Ogólnopolski Sudecki Zlot Przewodników GOT w Lubawce, Mysłowie i Szklarskiej Porębie, na Krzeszowskich Biesiadach Przewodnickich w Lubawce, Jarkowicach, Szczepanowie i ostatnio w Kamiennej Górze na Jubileuszu 50-lecia naszego Oddziału PTTK w Krzeszowie. Dużym zainteresowaniem cieszyła się wystawa zorganizowana w Muzeum w Kamiennej Górze, a nawet zdarzyło mi się wystawiać na imprezach filatelistycznych (Krajowa Wystawa Filatelistyczna w Kamiennej Górze w 2014 roku i 54 Ogólnopolski Młodzieżowy Konkurs Filatelistyczny w Krzeszowie w 2016 roku.).

W.K.

Gratuluje zbioru i dziękuję za interesującą rozmowę.

Dodam, że Podkomisja Kolekcjonerstwa Krajoznawczego doceniła pasję Kolegi i popularyzowanie kolekcjonerstwa krajoznawczego przyznając już w 1987 r. Ekslibris Kolekcjonera Krajoznawcy za zbiór fachowej literatury oraz Plakietkę Zbiorów Krajoznawczych za zbiór odznak turystycznych. Ponadto w uznaniu wiedzy i zasług w dziedzinie kolekcjonerstwa krajoznawczego nadano Koledze uprawnienia Jurora Zbiorów Krajoznawczych uprawniające do oceny zbiorów na imprezach kolekcjonerskich organizowanych przez poszczególne ogniwa PTTK.

BLACHY PRZEWODNICKIE

